

Бібліотека-філія № 2 Добропільської міської ЦБС

Ключові події періоду Директорії УНР

- 14 листопада 1918 року – створення Директорії Української Народної Республіки;
- 14 грудня 1918 року – відновлення Української Народної Республіки;
- 22 січня 1919 року – проголошення Акта Злуки Української Народної Республіки і Західноукраїнської Народної Республіки;
- 23-28 січня 1919 року – засідання Трудового конгресу України, вищого тимчасового законодавчого органу Української Народної Республіки у період Директорії УНР;
- квітень 1919 року – розгортання українського антибільшовицького повстанського руху;
- 11 серпня 1919 року – початок походу українських армій на Київ-Одесу;
- 6 грудня 1919 року – початок Першого Зимового походу Армії УНР;
- 21 квітня 1920 року – підписання Варшавського мирного договору між УНР і Польщею;
- 5 травня 1920 року – проголошення Всеукраїнською православною Церковною радою автокефалії Української православної церкви;
- 7 травня 1920 року – вступ до Києва об'єднаних польсько-українських військ, звільнення міста від більшовиків;
- 29 серпня 1920 року – героїчна оборона Замостя, де відзначилися вояки VI січової стрілецької дивізії під командуванням Марка Безручка;
- вересень 1920 року – початок творення Української військової організації;
- 10 листопада 1920 року – відступ Армії УНР за р. Збруч, остаточна окупація більшовиками центральної та східної України;
- 9 січня 1921 року – створення Ради Республіки Державного центру УНР на еміграції;
- 21 листопада 1921 року – розстріл вояків Армії УНР біля с. Базар Житомирської області, завершення Другого Зимового походу Армії УНР.

Читайте у номері:

Директорія УНР (грудень 1918 р. — листопад 1921 р.)	2
Єдина соборна держава	3
Фундатор збройних сил Симон Петлюра	4

Директорія УНР (грудень 1918—листопад 1921)

Директорія, що стала надзвичайним органом влади в Україні, була створена в ніч з 13 на 14 листопада 1918 р. блоком партій із соціалістичною орієнтацією — Українським Національним союзом.

Після повалення влади гетьмана П. Скоропадського Директорія набула диктаторських функцій. У внутрішній політиці уряд Директорії проголосив:

- поновлення УНР, але без влади Української Центральної Ради;

- проведення аграрної реформи, ліквідацію приватної власності на землю;

- запровадження державного контролю над виробництвом і розподілом продукції; поновлення 8-годинного робочого дня; право на діяльність профспілок і проведення страйків;

- поновлення чинності закону УНР про національно-персональну автономію.

В УНР почалося формування органів влади і було створено новий уряд — Раду Міністрів. Передбачалося, що влада на місцях перейде до трудових Рад селян, робітників та інтелігенції.

23 січня 1919 р. у Києві відбулося засідання Трудо-

вого Конгресу — законодавчого органу влади в УНР. Однак ніяких життєво важливих рішень прийнято не було, і Конгрес припинив свою роботу. У зовнішній політиці уряд Директорії орієнтувався на країни Антанти. Але Антанта відмовилася визнати Директорію й розпочала військову інтервенцію.

У 1919-20рр. УНР опинилася в «трикутнику смерті»: на півночі — війська більшовиків; на півдні — війська Антанти й генерала Денікіна, на заході — польська армія.

Директорія не змогла захистити УНР, тому що не мала босздатної армії. Солдати, які були вихідцями із селян, після повалення гетьманського режиму

або розійшлися по домівках, або, легко піддаючись агітації більшовиків, переходили на їхній бік.

У рядах керівників Директорії не було єдності в поглядах на перспективу національно-державної розбудови.

Опинившись на перехресті політичних перспектив, лідери Директорії не змогли їх реалізувати і запропонувати програму реформ, що влаштувала б основну частину населення. Директорія не врахувала помилок Центральної Ради. Несприятлива зовнішньополітична обстановка також відіграла свою роль у поразці Директорії.

Члени Директорії УНР зі своїми співробітниками

Єдина соборна Держава

"Віднині восдино зливаються століттями відірвані одна від одної частини єдиної України, Західноукраїнська Народна Республіка (Галичина, Буковина й Угорська Русь) і Наддніпрянська Велика Україна. Здійснилися віковічні мрії, якими жили і за які вмирали краці сина України. Віднині є єдина незалежна Українська Народна Республіка..."
(Універсал уряду УНР).

Проголошення Акту злуки українських земель на Софійській площі в Києві,

22 січня 1919

Кульмінацією національно-визвольних змагань українців стало 22 січня 1919 р. — День злуки УНР і ЗУНР. Уже практично з першого дня утворення Західноукраїнської Народної Республіки між урядами УНР і ЗУНР проводились переговори про втілення ідеї соборності.

1 грудня 1918 р. у Фастові було укладено попередній договір між Радою державних секретарів ЗУНР та Директорією УНР про "злуку обох українських держав в одну державну одиницю". На засіданні 3 січня 1919 р. УН Рада в Станіславі, куди

переїхав весь апарат уряду, одноставно прийняла ухвалу про об'єднання ЗУНР та УНР.

Невдовзі 36 галицьких делегатів виїхали до Києва на урочистий Акт злуки, приурочений до першої річниці проголошення самостійності Наддніпрянської України. Після цього відбувся урочистий молебень. Свято під давніми стінами Софії закінчилося парадом українських військ. З особливим захопленням присутні вітали колони Січових стрільців під командуванням полковника Є. Коновальця. Наступного дня Трудовий

Конгрес майже одноставно (проти проголосувало кілька лівих есерів і представників компартії) ухвалив Універсал про Злуку. ЗУНР було перейменовано в Західну область Української Народної Республіки (ЗОУНР). Державним гербом Соборної України став тризуб.

День 22 січня 1919 р. був одним із найпрекрасніших моментів нашої непростой, нерідко трагічної історії, назавжди залишившись у пам'яті українського народу як свято Соборності України.

Фундатор збройних сил України Симон Петлюра

обличчя України

Симон Петлюра 1879 - 1926

Симон Васильович Петлюра залишається досить цікавою і суперечливою фігурою української історії. Життєвий шлях Петлюри-революціонера почався дуже типово. У 1900 році він був звичайним учнем Полтавської духовної семінарії, але в тому ж році записується в ряди Революційної української партії, за що в 1901 р. був виключений з семінарії та рятується від неминучого арешту, їде на Кубань.

Повернувшись в Україну Петлюра активно включається в діяльність Революційної української партії, яка незабаром розпадається. З усього різноманіття партій і організацій, які виділилися з РУП, найбільшою виявляється Українська соціал-демократична робітничка партія (УСДРП), в Центральний комітет якої і обира-

ють Петлюру.

З початком Першої світової війни Петлюра пише маніфест «Війна і українці», який до цих пір викликає суперечливі почуття. З одного боку, в цьому маніфесті він закликає українців відправлятися на фронт і битися за Російську імперію. Але з іншого - саме співпраця з російським військовим командуванням дає можливість активно вести агітацію серед солдатів-українців та завоювати авторитет у військах.

Лютнева революція стає сигналом для початку боротьби. Саме Петлюра приступав до створення власної армії УНР на основі царських збройних сил і віддає перші накази зайняти ключові позиції в Києві та околицях.

Після спроби перевороту, яку більшовики зробили в Києві в січні 1918 року, Петлюра повертається до Києва переможцем. Втім, через кілька місяців владу захоплює гетьман Скоропадський, і Симон Васильович вимушено знову йде в опозицію. Але мирне співіснування гетьмана і отамана довго не тривало. У

грудні 1918 р. Петлюра остаточно в'їжджає до Києва тріумфатором.

Але цей тріумф виявився недовгим. На той момент в Україні склалася вкрай складна ситуація. З північного сходу повільно, але вірно наступають більшовики, з півдня - «білі» війська генерала Денікіна. А на заході йде конфлікт між Польщею і ЗУНР. Насамперед Петлюра вирішує об'єднати зусилля з президентом ЗУНР Євгеном Петрушевичем. Коротка спроба повернути Київ за допомогою поляків не увінчалася успіхом, і Симон Васильович був змушений виїхати в еміграцію, де і зустрів свою смерть.

Про фігуру Симона Петлюри складно зробити однозначні судження. Українській Народній Республіці потрібна була сильна армія, і Петлюра, схоже, єдиний це розумів і намагався над цим працювати. Можливо, якби йому супроводжував успіх і на дипломатичному полі, якби вдалося домовитися з ЗУНР і тим же Махно, то історія України пішла б за зовсім іншим шляхом.

<http://bilozer-biblio.ucoz.ua>
<http://facebook.com/biblioteka85013>
 email: bib.filal2@gmail.com

Видається
 Білозерського бібліотеко-філією № 2
 Добропільської міської ЦБС
 з січня 2017 року
 Редактор М.М.Кіріллова

Наша адреса:
 85013
 вул. Шкільна, 72
 м. Білозерське
 Донецька
 область

